

РЕШЕНИЕ

№ 20670

гр. София, 16.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 28.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1126**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 211 от ЗМВР.

Производството е образувано по жалба на гл. инспектор К. С. С., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу заповед № 244з-4230/04.12.2024 г. на директора на ОД на МВР Б., връчена му на 19.12.2024 г. , с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и 197, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 2 от ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 7 и т. 15 от ЗМВР. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, по следните по следните съображения: заповедта е немотивирана, посочените като нарушения на служебната дисциплина не са осъществени, както и, че не са изобщо нарушения на служебната дисциплина. Ето защо, счита заповедта за незаконосъобразна и моли същата да бъде отменена, като такава. Претендира деловодни разноски.

Ответникът оспорва жалбата изцяло.

Прокуратурата не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване пред административния съд, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК:

Със заповед № 244з-4230/04.12.2024 г. на директора на ОД на МВР Б., връчена на жалбоподателя на 19.12.2024 г. , на последния е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6

месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и 197, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 2 от ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 7 и т. 15 от ЗМВР. Видно от приложената по делото административна преписка, преди налагане на дисциплинарното наказание, наказващият орган е изпълнил процедурата по 205, ал. 2 от ЗМВР по образуване на дисциплинарното производство чрез възлагане на проверка за изясняване на фактите по нарушението – заповед № 244з-2724/12.08.2024 г. , която е връчена на жалбоподателя на 18.09.2024 г. Дисциплинарното производство е образувано във връзка с постъпил в ОДМВР-Б., с писмо рег. № 244р-18931/31.07.2024 г. , доклад рег. № 244р-17249/10.07.2024 г. от комисия, назначена по реда на Правилата за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите, определена със заповед рег. № 244з-1966/11.06.2024 г. В цитирания доклад е посочено, че проверката установява данни за евентуално извършено от жалбоподателя нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Конкретно се посочва, че жалбоподателят К. С. – началник на РУ Б., не е докладвал по установения ред до дисциплинарно компетентен орган – директорат на ОДМВР-Б. за данни за произшествие по чл. 82, т. 8 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, които данни са му станали известни с докладна записка /ДЗ/ рег. № 3794р-5937/07.05.2024 г. по описа на РУ Б.. На основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР срокът за извършване на проверката е удължен със заповед № 244з-3085/05.09.2024 г. , която е връчена на 18.09.2024 г. Чрез връчването на заповедите по образуване на дисциплинарното производство, чрез възлагане на проверка от определена комисия, както и на заповедта за продължаване срока на проверката, на жалбоподателя са осигурени правата му за осигуряване право на участие и защита на наказвания служител, предвидена в чл. 205, ал. 3, чл. 207, ал. 8, т.т. 1-6 и чл. 207, ал. 11 във вр. ал. 8, т. 1 от ЗМВР. Жалбоподателят представя докладна записка № УРИ 3794р – 11503/24.09.2024 г. , с която излага своите обяснения във връзка с образуваното срещу него дисциплинарно производство. Безспорно е, че изготвената от дисциплинарната комисия справка за резултатите от проверката рег. № 244р-26949/31.10.2024 г. по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР, е връчена на жалбоподателя 31.10.2024 г. , като му е дадена възможност за писмени обяснения по чл. 207, ал. 8, т. 6 от ЗМВР. С връчването на справката е извършена и процедурата по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР по даване на възможност за писмени обяснения от наказвания. Такива обяснения са дадени и приети с докладна записка УРИ 3794р-14088/15.11.2024 г. Изложеното до тук налага извод, че наказващият орган е изпълнил точно разпоредбите на закона по осигуряване на право на участие и защита на наказвания в дисциплинарното производство.

Видно от цитираната обобщена справка за резултатите от проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, органите по дисциплинарното производство са снели данни от системи за видеонаблюдение в коли и сгради на МВР, взети са обяснения от наказвания служител и различни свидетели, извършени са различни по вид и обем справки и е извършено комплексно изследване на фактите преди издаване на заповедта, какъвто е императивът на 35 от АПК.

Безспорно е между страните, като от материалите по делото не се установяван друго, че заповедта е издадена от компетентен орган и в предписаната от закона форма по правилата на чл. 204, т. 3 и чл. 210 от ЗМВР. Безспорно е, че заповедта е издадена в срока по чл. 195, ал. 1 във вр. чл. 196 от ЗМВР, като 2-месечният срок тече от 31.10.2024 г. – датата на която дисциплинарно-наказващият орган е получил обобщената справка по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР – установяването на дисциплинарното нарушение по смисъла на чл. 196, ал. 2 от ЗМВР. Едногодишният срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР тече от датата на установеното нарушение 07.05.2024 г. , за което ще се

изложат мотиви по-долу при обсъждането на фактическата обстановка по заповедта. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена на 04.12.2024 г. и е връчена на 19.12.2024 г.

Спорът по делото е относно фактите по заповедта, като от една страна жалбоподателят оспорва въобще случването на вменени факти и от друга страна оспорва правилното подвеждане на определени факти под хипотезата на правни норми. Така възразява изобщо да е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение.

С процесната заповед, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание, се установява от фактическа страна, че на 07.05.2024 г., вторник, работен ден, на жалбоподателя, в качеството му на главен инспектор и началник на РУ-Б. при ОДМВР – Б. е докладвана докладна записка от младши инспектор И. Г. Б. с рег. № 3794р-5937/07.05.2024 г., в която служителят е съобщил, че при посетен сигнал за скандал в хотел А., [населено място], при изготвяне на заповед за задържане около 15:00 ч. на 03.05.2024 г. на лицето Н. С. П. и след поставяне на помощни средства – белезници от служителя Ремци С. Кехая, лицето се е оплакало от болка в дясната ръка. След сваляне на белезниците и извикан медицински екип на ФСМП – Б., медицинските служители установили съмнения за счупена дясна ръка, като по-късно при проведено рентгеново изследване е установено счупване на дясната ръка на три места. Наказващият орган приема, че тези факти съдържат данни за произшествие по смисъла на чл. 82, т. 8 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, според която норма: произшествие е неправомерното използване на физическа сила или помощни средства. Прието е, че въпреки установеното произшествие – поставяне на белезници и последвало счупване на дясната ръка на задържания П., жалбоподателят, и до момента на издаване на заповедта, не е докладвал по реда на чл. 84 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, според която норма: за всички произшествия или несчастни случаи се докладва писмено по реда на подчиненост и в тридневен срок от узнаването се уведомява съответното звено "Човешки ресурси" по месторабота на служителя – участник в произшествието или несчастния случай. Така, с бездействието си, жалбоподателят нарушил чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, според който дисциплинарно нарушение е неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. С неизпълнението на посочените норми, жалбоподателят фактически укрив произшествие, за което нарушение на основание чл. 200, ал. 1, т. 7 от ЗМВР се налагало дисциплинарно наказание „порицание“. Също така, с бездействието си, жалбоподателят не изпълнил разпоредбата на чл. 86, ал. 3 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, според която норма: за произшествията извън тези по ал. 1 и 2, както и за несчастните случаи се извършва проверка за изясняване причините и обстоятелствата за тяхното настъпване. Така жалбоподателят нарушил отново чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, според който дисциплинарно нарушение е неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Това нарушение било съставомерно по чл. чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР / неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове/, за което се налагало дисциплинарно наказание „порицание“. Наказващият орган е взел предвид чистото дисциплинарно досие на жалбоподателя и за двете дисциплинарни нарушения определя едно общо наказание на основание чл. 197, ал. 3, т. 2 от ЗМВР, като на основание чл. 200, ал. 1, т.т. 8 и 15 и ал. 2 от ЗМВР налага дисциплинарно наказание „порицание“ за минималния предвиден срок от 6 м. Както се посочи по-горе, спорен е

въпросът дали в случая е налице произшествие по смисъла на 82, т. 8 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, според която норма: произшествие е неправомерното използване на физическа сила или помощни средства. По-горе се посочи, че органите по дисциплинарното производство са снели данни от системи за видеонаблюдение в коли и сгради на МВР, взети са обяснения от наказвания служител и различни свидетели, извършени са различни по вид и обем справки и е извършено комплексно изследване на фактите преди издаване на заповедта, какъвто е императивът на 35 от АПК. Така от фактическа страна е доказано по делото, че при посетен сигнал за скандал в хотел А., [населено място], полицейски служители от РУ-Б. са установили, че причина за скандала е лицето Н. С. П., който е в изключително нетрезво състояние. Това състояние е до такава степен интензивно, че в хотела лицето се блъска във врата на хотелска стая и чупи бравата, при което удря ръката си. Лицето напуска хотела и преди да бъде задържан в РУ-Б., в рамките на деня лицето нееднократно е издирвано от органите на МВР, като е установено паднало на земята в безпомощно от алкохолна интоксикация състояние. Служителите на МВР се опитват да го вдигнат, като го хващат за дясната ръка, но не успяват, поради силни болки в ръката. Ето защо го подхващат за раницата му и така го вдига и отвеждат в РУ-Б. без да му се слагат белезници, поради болките в ръката му. Всичко това е установено от фактическа страна в рамките на дисциплинарното производство. Установено е и това, че в РУ-Б. лицето П. се държи изключително предизвикателно, докато се оформя заповедта му за задържане, включително като ръкомаха и подхожда към служителите на МВР. Това е наложило да му се сложат белезници, включително, като му се извиват ръцете назад. Белезниците са поставени на ръцете му и престояват не повече от няколко минути, след което са свалени, защото дясната ръка е била болезнена. Незабавно е извикан медицински екип, който установява счупване на три места на дясната ръка и лицето е освободено, за да се лекува в С.. Тук следва да се посочи, че е установено, че при задържането му лицето П. заявява, че си е счупил ръката при падане, което е логично предвид алкохолната му интоксикация. Съществен е и фактът, че П. не се оплаква от насилие и счупване на ръката му до момента на подаване на сигнала, по който е образувано процесното дисциплинарно производство. При тези данни, настоящият състав категорично не приема извода на наказващия орган, че категорично се установява, че дясната ръка на П. е счупено по врем на престоя му в РУ-Б. и поставянето на белезници на ръцете му за няколко минути. Напротив, предвид алкохолната интоксикация на П., проявила се не само в блъскането му в хотелската врата и счупването на бравата, но най-вече в откриването му в безпомощно състояние лежащ на земята на улица – очевидно паднал, то по-вероятно е да е счупил ръката си сам и предвид състоянието си. Не противоречи на тези изводи основният довод на наказващия орган, че от записите на системата за видео наблюдение в РУ-Б. се виждало, че преди поставянето на белезниците П. ръкомахал с ръката си, а после не можел. Поставянето на белезниците на П. за няколко минути, съпроводено с извиване на ръцете му и натискане на главата му с тялото на поставящия белезниците, както се вижда от камерите, не е неправомерното използване на физическа сила или помощни средства предвид демонстрираната агресия от П.. Ето защо, съдът приема, че използваната физическа сила или помощни средства в случая са в рамките на лимитите по чл. 85 – чл. 86 от ЗМВР. След като в случая не е налице произшествие по смисъла на 82, т. 8 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, то за жалбоподателя не са възникнали задълженията по чл. 84 и 86, ал. 3 от същата. В заключение следва да се посочи, че както с докладна записка № УРИ 3794р – 11503/24.09.2024 г. , с която жалбоподателят излага своите обяснения във връзка с образуваното срещу него дисциплинарно производство, така и с писмените обяснения по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, дадени и приети с докладна записка УРИ 3794р-14088/15.11.2024 г. , жалбоподателят

посочва всички процедури, които е извършил за изследване на случая дали има произшествие по смисъла на 82, т. 8 от Инструкция № 81213-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР. Конкретно са посочени извършените проверки и изготвени материали, които приключват с процесната докладна записка от младши инспектор И. Г. Б. с рег. № 3794р-5937/07.05.2024 г. и въз основа на които жалбоподателят правилно приема, че не е произшествие по смисъла на 82, т. 8 от Инструкция № 81213-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР. Всички тези документи са изпратени на горестоящия орган при ОДМВР – Б., който е и уведомен своевременно за случая по телефона. Всичко това разкрива поведение у жалбоподателя, което е лишено от стремеж за укриване на случая.

Предвид изложеното до тук, съдът приема, че жалбата е изцяло основателна.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 700 лв.

Уважаването на жалба обуславя основателност на искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на деловодни разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Минимумът по чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 1750 лв. Конкретното дело не е с висока правна или фактическа сложност и е приключило в две открити съдебни заседания. Следователно, на жалбоподателя не следва да се присъди минимумът по Наредбата, а следва да се присъдят 700 лв. За да процедира така, настоящият състав взема предвид, че с решение от 25 януари, 2024 г. по дело С-438/22, "Ем акаунт БГ" ЕООД, ЕCLI: EU: C: 2024: 71, Съдът на ЕС постанови, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение. Националният съд не следва да се считан обвързан от минимални размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004 г, предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт. Във връзка с това и отчитайки свободата на договаряне, съдът не установява данни относно начина на определяне себестойността на претендираните разноски за оказаната услуга, позволяващи му да квалифицира същата като свободно договорена на базата на ясно установена стойност на положеният труд и отношения между страните по упълномощителна сделка във връзка с осъществяването на процесуално представителство. Още повече, при установената ниска фактическа и правна сложност на делото. Националният съд не следва да се считан обвързан от минимални размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004 г, предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт. На база на изрично постановеното от СЕС, подобен автоматизъм изключващ свободата на договаряне не обосновава сам по себе си законосъобразност и основателност на една претенция за разноски. В този смисъл съдът следва да откаже да приложи

съответните норми на Наредба № 1/2004 г. и да приеме, че всеки подход рефериращ към подобен подзаконов нормативен авдотаматизъм е антиконкрутентен и неприложим. Водещото за съда, при тези данни по делото, за да определи възнаграждение от по 700 лв. , е стойността на труда на адвоката на база на фактическата и правна стойност на делото.

На основание чл. 143, ал. 1 във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 77 от ГПК, ответната администрация следва да бъде осъдена да заплати на АССГ сумата от 10 лв. ДТ.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № 244з-4230/04.12.2024 г. на директора на ОД на МВР Б., с която на жалбоподателя гл. инспектор К. С. С., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и 197, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 2 от ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 7 и т. 15 от ЗМВР.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – [населено място] да заплати на жалбоподателя гл. инспектор К. С. С., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], [жилищен адрес] на основание 143, ал. 1 от АПК, сумата от 700 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – [населено място] да заплати на АДМИНИСТРАТИВАН СЪД С. ГРАД, на основание чл. 143, ал. 1 във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 77 от ГПК, сумата от 10 лв. деловодни разноси.

Решението не подлежи на обжалване.